

BESTUURLIJK RECHTING

Griffiennr.: 2013/2549
 Not.nr. : GE 66.RW.100400/12-SW2

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 25 JUNI 2013

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éérentwintigste kamer (21d), alleenzetelend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. _____, arbeider, geboren te _____ op _____
 wonende te _____

2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____
 wonende te _____

verdacht van:

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

bij inbreuk op artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006, als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon, als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon of als eventuele onderverhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon

een kamerwoning of een kamer die niet voldoet aan de vereisten van artikelen 4, 6 en 7 van hoger vernoemd decreet te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking te hebben gesteld

meer bepaald in het pand gelegen te _____
 kadastraal gekend als _____, eigendom van
 _____, geboren te _____ op _____, en van
 geboren te _____ op _____ beiden wonende te _____

1. kamer 1 te hebben verhuurd aan
en

te in de periode van 01.08.2011 tot 16.02.2012

2. kamer 2 te hebben verhuurd aan
2 kinderen

en haar

te in de periode van 01.01.2011 tot 16.02.2012

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 6.900

zijnde

1. hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

huuropbrengst van kamer 1 aan een maandelijkse huurprijs van 500 euro gedurende 6 maanden

huuropbrengst van kamer 2 aan een maandelijkse huurprijs van 300 euro gedurende 13 maanden

PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 16 april 2013.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 14 mei 2013.

De rechtbank aanhoorde

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- de middelen en de conclusies van de EISER TOT HERSTEL AGENTSCHAP INSPECTIE RWO, met zetel te 9000 Gent, Gebr. Van Eyckstraat 4-6, in zijn eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester Pieter Van Assche in de plaats van meester Veerle Tollenaere, beiden advocaat te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128, die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de beklaagden, in hun middelen van verdediging, voorgedragen door henzelf en bijgestaan door meester Jeroen De Man, advocaat te 9000 Gent, Ottogracht 28, die de vrijspraak vraagt ten aanzien van en in ondergeschikte orde de opschorting van de veroordeling, en die ten aanzien van de opschorting van de veroordeling vraagt en in ondergeschikte orde een werkstraf.
- het negatief advies van het openbaar ministerie, voornoemd, omtrent de eventuele opschorting van de veroordeling.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Feiten

De wooninspectie voerde op 24 januari 2012 een controle uit van de woonkwaliteit van het pand gelegen te na melding door de politie dat tijdens de controle van het café dat zich op de benedenverdieping bevindt, bleek dat Bulgaren boven het café in kamers woonden zonder aparte toegang.

Het pand is de onverdeelde eigendom van de broers en

Op de eerste verdieping bevond zich kamer 1, bewoond door en

Op de tweede verdieping bevond zich kamer 2, bewoond door

Kamer 3 en kamer 4 op de tweede verdieping werden niet gecontroleerd omdat de bewoners er op het ogenblik van de controle niet aanwezig waren.

De volgende gebreken werden vastgesteld.

De elektriciteitsinstallatie van het gebouw vertoonde talrijke gebreken: van aardingspen voorziene stopcontacten die niet op een beschermingsgeleider waren aangesloten; loshangende lichtschakelaar zonder behuizing; loshangende elektriciteitsdraden, soms zonder afscherming van de uiteinden; onvakkundig uitgevoerde elektrische aftakking, ... (15 strafpunten).

Ook de gasinstallatie vertoonde ernstige gebreken: wachtleiding voor gas zonder stop, geen bereikbare gasstopkraan aan de gaskookplaat (15 strafpunten).

De keukenfunctie was ontoereikend onder meer door de afwezigheid van een vast opgesteld kooktoestel en de afwezigheid van warmwatertoevoer in de kook- en leefruimte op de benedenverdieping (in totaal 15 strafpunten).

De kook- en leefruimte op de eerste verdieping vertoonde gebreken op het vlak van wandafwerking, glasbreuk en afgebroken raamkruk zodat het raam niet kon worden geopend en verluchting niet mogelijk was, aansluiting van de rookgasafvoer met een plasticbuis met verschillende diameters zodat rookgassen in de het lokaal konden komen met een ernstig risico op CO-vergiftiging, geen reukafsluiter aan de gootsteen en niet het vereiste aantal stopcontacten (48 strafpunten).

In de badkamer was het raam sterk verweerd en was de toiletfunctie niet afsluitbaar.

In beide kamers was er geen lavabo met aanvoer van warm en koud water en kon de toegangsdeur niet afgesloten worden. In kamer 1 was er ook nog een beschadigd plafond en in kamer 2 ontbrak de deuroplijsting aan de toegangsdeur.

Alle kamers waren ongeschikt en onbewoonbaar.

De bewoners verklaarde dat ze met drie personen in kamer 1 woonden; die in een bed sliep, zou er slechts op bezoek zijn. Hijzelf woonde er een zestal maanden, de andere bewoners een viertal maanden. De huur bedroeg 500 euro per maand en werd contant betaald. Zij beschikten niet over een huurcontract.

De bewoners bewoonde kamer 2 met haar twee kinderen sinds iets meer dan een jaar. De huur bedroeg 300 euro per maand en werd contant betaald. Ook zij beschikte niet over een huurcontract.

De bewoners verklaarden dat de eigenaar zich voornam een inkomdeur voor de kamers te maken.

De wooninspecteur maakte bij brief van 20 april 2012 de herstellvordering aan het parket over (p. 62) waarbij het college van burgemeester en schepenen zich aansloot (p. 104).

verklaarde dat hij sinds de aankoop van het pand in 2007 het café en de kamers erboven aan verschillende mensen verhuurde. Uit zijn verklaring blijkt dat er nogal wat verloop was. Op het ogenblik van zijn verklaring (op 23 mei 2012) zou alleen nog de gehele bovenverdieping verhuurd zijn aan voor 800 euro. Hij gaf haar een huurcontract gedateerd 24 januari 2012 (p. 89), de dag van de controle.

Hij verklaarde dat hij de huur contant ontving en niet zijn broer. Hij sloot ook de huurcontracten af; zijn broer sprak niet voldoende Nederlands.

Op 21 maart 2013 werd namens de eigenaars aan de wooninspectie meegedeeld dat nog niet alle werken werden uitgevoerd en dat de eigenaars de woning zouden verkopen.

Bespreking

Ten aanzien van

De feiten blijken op afdoende wijze uit het dossier. De beklaagde betwist de feiten overigens niet.

De feiten zijn ten aanzien van deze beklaagde dan ook bewezen.

Ten aanzien van

De beklaagde betwist de feiten. Hij wijst er op dat uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat hij zich met de verhuring van de kamers inliet en dat hij overigens nooit werd verhoord.

Deze beklaagde is samen met de andere beklaagde, zijn broer, eigenaar van het pand. Hij sloot samen met zijn broer de lening en betaalt die samen met hem af, mede met de huur voor de kamers. Bij zijn ondervraging tijdens de openbare terechtzitting bevestigde de beklaagde dat hij op de hoogte was van de verhuring van de kamers maar dat hij zich niet met de praktische aspecten van liet; die liet hij over aan zijn broer.

Door als eigenaar, wetens en willens, in te stemmen met de verhuring van kamers die niet voldoen aan de woonkwaliteitsvereisten, zijn de constitutieve bestanddelen van het misdrijf verenigd. Zoals uit de uitdrukkelijke bewoordingen van art. 17 Kamerdecreet volgt, wordt niet vereist dat de dader rechtstreeks als verhuurder optreedt.

De feiten zijn ook ten aanzien van deze beklaagde bewezen.

Straftoemeting

De bewezen verklaarde feiten 1 en 2 zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De feiten worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro.

De woning vertoonde ernstige gebreken, in het bijzonder een onveilige elektrische installatie en een risico op CO-vergiftiging op de eerste verdieping, en was structureel ongeschikt om als kamerwoning te worden gebruikt. Het minimumcomfort ontbrak in de woning. De privacy van de bewoners van de kamer was niet gegarandeerd. Uit de foto's blijkt een totaal uitgeleefde woning.

De beklaagden hebben kamers die manifest ongeschikt en onbewoonbaar waren, verhuurd aan bewoners die zich in een veeleer preciaire situatie bevonden tegen een niet onaanzienlijke huurprijs. De beklaagden beoogden met de verhuring klaarblijkelijk een financieel voordeel, 800 euro voor alle huurders samen, zonder zich enigszins te bekommeren over de woonsituatie van de bewoners.

De verhuring van de ongeschikte en onbewoonbare kamers stelden de huurders bloot aan reële veiligheids- en gezondheidsrisico's. Het grondwettelijk gewaarborgde recht op behoorlijke huisvesting (artikel 23, derde lid, 3° Grondwet) werd ernstig aangetast.

Op de vraag van elk van de beklaagden hen opschorting toe te kennen, gaat de rechtbank dan ook niet in. De toekenning van opschorting zou een onvoldoende maatschappelijke reactie inhouden.

De rechtbank legt evenmin aan de beklaagden een werkstraf op. Een werkstraf is niet een aan de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van de beklaagden aangepaste straf.

Een gevangenisstraf en een geldboete zoals hierna bepaald zijn noodzakelijk om de beklaagden te wijzen op de ernst van de feiten. De gevangenisstraf brengt de zwaarwichtigheid van de gepleegde feiten tot uitdrukking: de handelwijze van de beklaagden heeft afbreuk gedaan aan het grondwettelijk gewaarborgde recht op behoorlijke huisvesting (artikel 23 lid 3, 3° Grondwet). De geldboete zal de beklaagden doen inzien dat het geen voordeel oplevert om ongeschikte en onbewoonbare kamers te verhuren.

De eerste beklaagde werd nog niet voor soortgelijke feiten veroordeeld. De tweede beklaagde beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden. Voor beide beklaagden volstaat de minimumgevangenisstraf. Een effectieve vrijheidsberoving is niet nodig zodat voor de gevangenisstraf volledig uitstel kan worden toegekend. Voor beide beklaagden is aan de voorwaarden tot toekenning van uitstel voldaan. Deze straf geldt als waarschuwing voor de toekomst.

Daarnaast dient een geldboete te worden opgelegd. Rekening houdend met de hierna uit te spreken verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel, kan de geldboete tot het minimum worden beperkt.

De feiten werden gepleegd vóór en na 1 januari 2012 zodat de geldboete met 50 opdecimen wordt verhoogd.

Bijzondere verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vordert de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel dat op 6.900 euro wordt begroot.

Het wederrechtelijk vermogensvoordeel werd correct begroot. De huurgelden zijn vermogensvoordelen die de beklaagden rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven verkregen.

Het wederrechtelijk vermogensvoordeel wordt verbeurd verklaard aangezien het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat de beklaagden voordeel zouden putten uit de door hen gepleegde feiten.

Er zijn in deze zaak geen redenen om rekening te houden met het feit dat de woning aan de bewoners in elk geval onderdak verschaft. De woning kon, in de staat waarin ze verkeerde, in haar geheel niet rechtmatig worden verhuurd. De ontneming aan de beklaagden van het volledige bedrag aan ontvangen huur zal de beklaagden doen inzien dat het verhuren van een onbewoonbare woning geen enkel voordeel kan opleveren. De strafrechtelijke sanctie vervult aldus haar preventieve en repressieve functie en overtreders worden niet ertoe aangezet het risico van vervolging en bestraffing af te wegen tegen de voordelen die zij door de wederrechtelijke verhuring van een onbewoonbare woning kunnen verwerven en, in voorkomend geval, zouden kunnen behouden.

Het wederrechtelijk vermogensvoordeel wordt bijgevolg voor een bedrag van 6.900 euro verbeurd verklaard, ten aanzien van elk van de beklaagden ten belope van de helft, dit is 3.450 euro.

De vermogensvoordelen werden niet gevonden in het vermogen van de beklaagde zodat de verbeurdverklaring betrekking heeft op een bedrag dat overeenstemt met de geldwaarde van de verkregen voordelen.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

1. Bij brief van 20 april 2012 maakte de Wooninspecteur zijn herstellvordering krachtens het Kamerdecreet over aan het parket van de procureur des Konings (p. 62).

Bij beslissing van 14 juni 2012 sloot het college van burgemeester en schepenen van de stad zich bij deze herstellvordering aan (p. 105).

Omdat het pand niet in aanmerking komt voor renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken bij gebrek aan stedenbouwkundige vergunning als kamerwoning, vordert de Wooninspecteur dat de overtreder ofwel aan het pand een andere bestemming geeft volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, ofwel het pand sloop, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

De opdeling van het pand in kamers is niet vergund. De verhoging van het aantal woonruimten in een bestaande eengezinswoning is onderworpen aan talrijke beperkingen overeenkomstig het Algemeen Bouwreglement van de Stad . Er bestaat bijgevolg een onoverkomelijk beletsel om de kamers geschikt te maken voor verhuring overeenkomstig het Kamerdecreet.

De herstelmaatregel moet worden opgelegd aan elk van de beklaagden.

De herstelmaatregel is bijgevolg gegrond zoals hierna bepaald.

2. De termijn van uitvoering van de herstelmaatregel wordt bepaald op twaalf maanden om in het bijzonder de beklaagden toe te laten het nodige te doen opdat aan de herstellvordering wordt voldaan, hetzij door henzelf, hetzij door de kopers, aangezien de woning thans te koop zou staan.

Het komt aan de beklaagden toe de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen tijdig bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte te brengen van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna de Wooninspecteur, na controle ter plaatse, een proces-verbaal van uitvoering opmaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 17bis, §6, Kamerdecreet).

3. Om te vermijden dat de beklaagden de uitvoering van de werken zouden uitstellen en een onveilige woonsituatie zou blijven bestaan, is het aangewezen ten aanzien van elk van de beklaagden een dwangsom op te leggen, bepaald op 125,00 EUR per dag, en de uitvoerbaarheid bij voorraad te bevelen.

De dwangsom zal verschuldigd zijn wanneer, na het verstrijken van de termijn van twaalf maanden, het herstel niet zal zijn uitgevoerd.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
 art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het
 Wetboek van Strafvordering;
 art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
 art. 1, 2, 3, 7, 38, 25, 39, 40, 41, 42, 43, 43ter, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek
 alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de
 tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
 art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
 art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;
 art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
 art. 1, 2, 3 K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
~~art. 8, 14 §1 Wet van 29 juni 2004;~~

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

1. Ten aanzien van

Verklaart de feiten 1 en 2, voorwerp van de tenlastelegging, bewezen;

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen
 verklaarde feiten 1 en 2, voorwerp van de tenlastelegging, **SAMEN**, tot een
GEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN en een **GELDBOETE van**
VIJFHONDERD EURO (€500,00).

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op
DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40
 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door
 een gevangenisstraf van **EEN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de
 beklaagde, wat betreft:
de uitgesproken GEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN, zal uitgesteld
 worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval
 gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een
 veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer
 dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Bijzondere verbeurdverklaring

Verklaart verbeurd ten laste van deze beklaagde, als equivalent van
 vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven
 zijn verkregen, een **geldsom van 3.450 euro**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op **HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

2. Ten aanzien van

Verklaart de feiten 1 en 2, voorwerp van de tenlastelegging, bewezen;

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten 1 en 2, voorwerp van de tenlastelegging, **SAMEN**, tot een **GEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN** en een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO (€500,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op **DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00)**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **EEN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft:

de uitgesproken GEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN;

zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Bijzondere verbeurdverklaring

Verklaart verbeurd ten laste van deze beklaagde, als equivalent van vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven zijn verkregen, een **geldsom van 3.450 euro**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op **HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00)**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

De kosten.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op **54,44 EUR**.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **54,44 EUR**.

Legt de veroordeelden, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, ELK, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€51,20)** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131^{quater} (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

Verklaart de herstellvordering van de Wooninspecteur en van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent toelaatbaar en gegrond zoals hierna bepaald.

Beveelt elk van de beklaagden _____ en _____ de herstelmaatregel, zoals hierna bepaald, uit te voeren.

Beveelt dat aan het pand gelegen te _____ (op het kadaster gekend onder _____) een andere bestemming zal worden gegeven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en beveelt de uitvoering van alle werken aan dit pand die nodig zijn om eraan die rechtmatige bestemming te geven, dan wel dat het pand wordt gesloopt, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op twaalf maanden vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat op vordering van de Wooninspecteur elk van de beklaagden _____ en _____ een dwangsom van 125,00 euro zal verbeuren per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van twaalf maanden vanaf de uitspraak van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 17bis, §6, Kamerdecreet de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen van de stad _____ onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig werd uitgevoerd.

Machtigt de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen van de stad _____, indien de veroordeelden in gebreke blijven om de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn zelf uit te voeren, om ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien.

Veroordeelt de veroordeelden hoofdelijk tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 17bis, §7, Kamerdecreet.

Verklaart het vonnis, in zoverre het beslist over de herstellvordering, uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande hoger beroep.

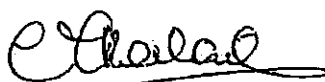
OP BURGERRECHTELIJK GEBIED:

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlastelegging.

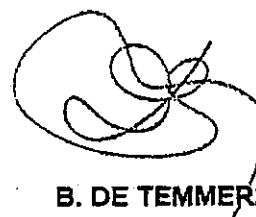
Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van
VIJFENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND DERTIEN,

Aanwezig :

- de heer B. De Temmerman, alleenrechtsprekend rechter;
- de heer B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- mevrouw M. Roelant, griffier.

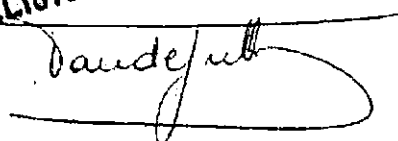

M. ROELANT

B. DE TEMMERMAN

RECHTBANK EERSTELING
Correctioneel
Datum van het
Boekdeel nr.
..... 12 bladzijden x 4,70 €
Betaalde rechten :
De griffier
BESTUURLIJKE INLICHTING

Nina Vandeputte
griffier